

Activitat
identitat

FORMACIÓ PRÈVIA A L'ACTIVITAT PER ALS EDUCADORS. IDENTITAT.

ELS SAGRAMENTS

Els sacraments de la Nova Llei foren instituïts per Crist i son set: Baptisme, Confirmació, Eucaristia, Penitència, Unció dels malalts, Ordre sacerdotal i Matrimoni. Els set sacraments corresponen a totes les etapes i tots els moments importants de la vida del cristià: donen naixements i creixement, curació i missió a la vida de fe dels cristians.

Segons el Catecisme de l'Església catòlica, hi ha una certa semblança entre les etapes de la vida natural i les de la vida espiritual.

Segons la seua analogia, els sacraments es poden recollir en 3 grups:

- **De iniciació cristiana:** Baptisme, Confirmació i Eucaristia.
- **De curació:** Penitència i Unció de malalts.
- **De servei a la comunitat o missió dels fidels:** Matrimoni i Ordre sacerdotal.

Mitjançant els sacraments d'iniciació cristiana, es posen els fonaments de tota vida cristiana. "La participació a la natura divina, que els homes reben com a do mitjançant la gràcia de Crist, té certa analogia amb l'origen, el creixement i el suport de la vida natural. En efecte, els fidels renascuts al Baptisme s'enforteixen amb el sacrament de la Confirmació, i, finalment, són alimentats en l'Eucaristia amb el menjar de la vida eterna, i així, mitjançant d'aquests sacraments de la iniciació cristiana, reben cada vegada amb més abundància els tresors de la vida divina i avancen cap a la perfecció de la caritat".

Per els sacraments de la iniciació cristiana, l'home rep la vida nova de Crist. Ara bé, aquesta vida la portem en "gots de fang" (2 Co 4,7). Actualment està encara "amagada amb Crist en Déu" (Col 3, 3). Ens trobem encara en "el nostre estatge terrenal" (Co 2 5, 1), sotmesa al sofriment, a la malaltia i a la mort. Aquesta vida nova de fill de Déu pot ser debilitada i inclús perduda pel pecat.

El Senyor Jesucrist, metge de les nostres ànimes i dels nostres cossos, que perdonà els pecats al paralític i li tornà la salut del cos (cf Mc 2, 1-12), va voler que la seua Església continuara, amb la força de l'Esperit Sant, la seua obra de curació i de salvació, inclús en els seus propis membres. Aquesta és la finalitat d'ambdós sacraments: del sacrament de la Penitència i de la Unció dels malalts.

Altres dos sacraments, l'Ordre i el Matrimoni, estan ordenats a la salvació dels demés. Contribueixen certament a la pròpia salvació, però açò ho fan mitjançant el servei que presten als demés. Confereixen una missió particular en l'Església i serveixen a la edificació del Poble de Déu.

En aquests sacraments, els que foren ja consagrats pel Baptisme i la Confirmació per al sacerdoti comí de tots els fidels, poden rebre consagracions particulars. Els que reben el sacrament de l'Ordre són consagrats per "en el nom de Crist ser els pastors de l'Església amb la paraula i la gràcia de Déu". Per la seua part, "els cònjuges cristians, són fortificats i com consagrats pels deures i dignitat del seu estat per aquest sacrament especial"

Els Sacraments són "signe visible de la gràcia invisible". En la vida cristiana ens costa en ocasions viure la fer perquè ens preguntem on està Jesucrist, on el podem veure. Els xiquets tenen menys dificultats de "veure" més enllà de les coses materials. Però també necessitem signes en els que es fa visible eixe Déu invisible. Aquests són els sacraments, i així hem d'apropar-los a ells.

L'amistat amb Jesucrist necessita d'actes iguals als que fem amb la resta dels nostres amics i amigues. Amb ells parlem, ens visitem, ens acompanyem, compartim festes, ens consolem, ens contem secrets.

Quan arribem a una relació d'aquest tipus amb Jesucrist d'aquesta manera, es quan comprenem la presència de Déu realment en mig de nosaltres.

Però les dificultats que posem per a veure'l, Déu ens ho fa present en els sacraments. I el centre sempre és la Eucaristia, perquè és on es visualitza l'Equip, la Comunitat. No sols es fa present Déu de manera excepcional amb el seu cos i la seua sang, sinó que ens mostra la presència viva quan estem reunits. El banquet de l'Eucaristia és la veritable Aliança que segella el nostre compromís com a Equip, com a Parròquia, com a Comunitat, com a Església.

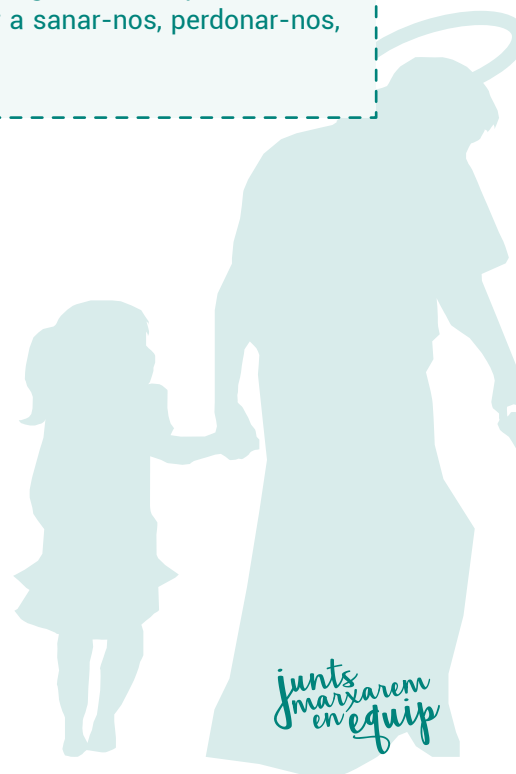
Pel Baptisme entre a formar part d'eixa gran família dels amics de Jesucrist, més encara, dels germans de Jesucrist; per la Confirmació, l'Esperit Sant del Senyor es situa al centre de la meua persona per a suggerir-me, orientar-me...; per la Reconciliació, comparteix els meus secrets, les meues preocupacions, els meus disgustos, els meus pecats... i Ell em perdona; pel Matrimoni i l'Ordre, comparteix les alegries, i les decisions més importants; per la Unció, m'acompanya i consola en la malaltia i el sofriments.

Quan Jesús es trobava en aquest món comunicava normalment la seua gràcia mitjançant miracles, mitjançant el contacte físic de la seua persona, amb la seua veu o tocant amb la seua mà, com quan per exemple absolgué a la pecadora (Llc 7, 48), sanà al leprós i al cec de naixement (Mc 1, 41; Jn 9,6), perdonà al paralític i li tornà la salut del cos (cf Mc 2, 1-12).

Però amb la Resurrecció de Jesús, com podrà esta en contacte amb nosaltres i comunicar-nos la seua gràcia? Ho fa mitjançant dels sacraments i de l'Església: en ells està Ell mateix que mitjançant de la persona del seu ministre també hui ens toca, ens sana, ens alimenta i ens consola.

Els sacraments són 7: Baptisme, Eucaristia, Confirmació, Reconciliació, Unció de malalts, Ordre sacerdotal i Matrimoni. Aquests els podem subdividir en els sacraments d'iniciació cristiana (Baptisme, Eucaristia i Confirmació) doncs es produeixen durant la primera etapa del cristià, des de la seua incorporació a l'Església amb els Baptisme fins la seua Confirmació en la fe. També estan els sacraments de curació (Reconciliació i Unció dels malalts) on Jesús ens sana les nostres ànimes i els nostres cossos perdonant els nostres pecats per a salvar-nos. I per últim els sacraments de servei a la comunitat (Ordre i Matrimoni), on els cristians estan ordenats a la salvació dels demés. Contribueixen certament a la pròpia salvació, però açò ho fan mitjançant el servei que presten als demés. Confereixen una missió particular a l'Església i serveixen a l'edificació del Poble de Déu.

Jesús es fa present en tots nosaltres, i des de una participació continua als sacraments es pot fomentar la relació d'amistat amb Ells. Jesús ix a l'encontre en cada sacrament per a sanar-nos, perdonar-nos, enviar-nos, encoratjar-nos i enfortir-nos en la nostra persona.

TÍTOL DE L'ACTIVITAT	AVENTURA EN EL DESERT					
TEMPS I NIVELL	IDENTITAT					
OBJECTIUS	<ul style="list-style-type: none"> - Entendre els sagraments com a moments de trobada amb Jesús en la relació d'amistat. - Reflexionar sobre la importància dels Sagraments i de com, cada un d'ells, és un pas més per a apropar-nos a Jesús. 					
INTRODUCCIÓ	L'activitat es planteja com un desert d'oració a través de la història de Lluc. Esta activitat pretén que cada participant pugui tindre un moment d'oració des de la reflexió sobre els sagraments.					
EIXOS TRANSVERSALS	<ul style="list-style-type: none"> - Entendre cada un dels sagraments.. - Compartir amb tots els membres de l'Equip Juniors alguns records del bateig i de la primera comunió. 					
ITINERARIS	Educatiu en la fe	Comunitari eclesial	Litúrgic sacramental	D'oració	Testimoni	Ser persona
TIPUS D'ACTIVITAT	MATERIAL					
Dinàmica de Desert	<ul style="list-style-type: none"> - Sobres (un per espai). - Texts amb les reflexions (annex II). - Bíblia (per si algú xiqueta no té). - Música i veles (si es realitza en interior) - Fulls. - Bolígrafs. - Recipient amb aigua. - Tovalla xicoteta. - Pa redó gran. - Cotó. - Oli. - Cintes. - Cors de paper. 					
DURADA	1h 30 min					
RESPONSABLE						
Nº DE SESSIONS	1					
DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ						

AMBIENTACIÓ DE L'ACTIVITAT

Els moments d'amistat amb Jesús es van a treballar a través dels 5 sentits: la vista, l'oïda, el tacte, el gust i l'olfacte. Per mitjà d'una activitat desert (individual i de reflexió) es poden preparar 5 estacions cada una en referència al sentit a treballar. En cada una d'elles hi ha una experiència, lectura (relació de Jesús i el sentit), gest i una pregunta que interpel·la a eixa sensació i/o experiència. L'ambientació ha d'anar molt relacionada amb el que sent Jesús a través dels sentits.

Per a ajudar-nos a entendre cada Sagrament tenim a Lluc. Lluc és el personatge que al llarg de la seua vida ha rebut quasi tots els Sagraments, i qui ens va a anar comptant les seues experiències en cadacun d'ells. En l'**Annex I** tenim una breu carta de presentació de Lluc.

EXPERIÈNCIA

Entrarem en el nostre propi desert, en els nostres temors, dubtes i inquietuds a través de les paraules de Lluc (**annex I**), per la qual cosa hem de crear un clima d'oració i retir, un clima que ens ajude a introduir-nos en nosaltres mateixos per a veure'ns des de dins, que ens aïlle al màxim de les influències externes que ens impedeixen cada dia tindre un moment de reflexió personal.

Per a això intentarem que on anem a realitzar l'activitat s'acoste el màxim possible a les dites condicions, per exemple, si es realitza en interior, que l'espai tinga una il·luminació pobra, la justa per a permetre'ns llegir els textos, bé siga amb veles o amb focus no massa intensos, es pot posar música de fons (si és instrumental, millor). Si l'activitat la realitzarem en l'exterior, buscarem un lloc el més silenciós possible, on només s'escolten els sons de la naturalesa.

Hem de procurar que els xiquets no interferisquen uns amb altres a l'hora de traslladar-se d'un punt a un altre, ni quan estiguen realitzant l'activitat, per la qual cosa situarem els sobres el més distanciats possible.

Col·loquem les reflexions junt amb les cites bíbliques (**annex II**) en sobres i les repartirem al voltant de l'espai on anem a realitzar l'activitat.

Se'ls explica als participants que cada un ha de dirigir-se cap a un dels sobres, que no pot haver més d'un en cada punt i que quan s'encreuen entre ells han de fer-ho a la major distància possible. Que no han de parlar ni comunicar-se entre ells.

Quan arriben davant d'un sobre, ho agafaran i llegiran la cita bíblica proposta, després el missatge del personatge i a continuació realitzaren el gest pertinent.

REFLEXIÓ

La reflexió s'ha realitzat a través de les diferents estacions. No obstant al finalitzar l'activitat l'Educador pot dirigir-se als participants de l'activitat i concloure de la manera següent:

"Quantes vegades fem les coses perquè sí, perquè altres ho fan o perquè està de moda?, arribem a veure el verdader sentit de les coses?"

Els sagraments no són mers actes socials on reunir la família per a anar a menjar o rebre regals. Són signes que els cristians fem per a demostrar la nostra amistat amb Jesús.

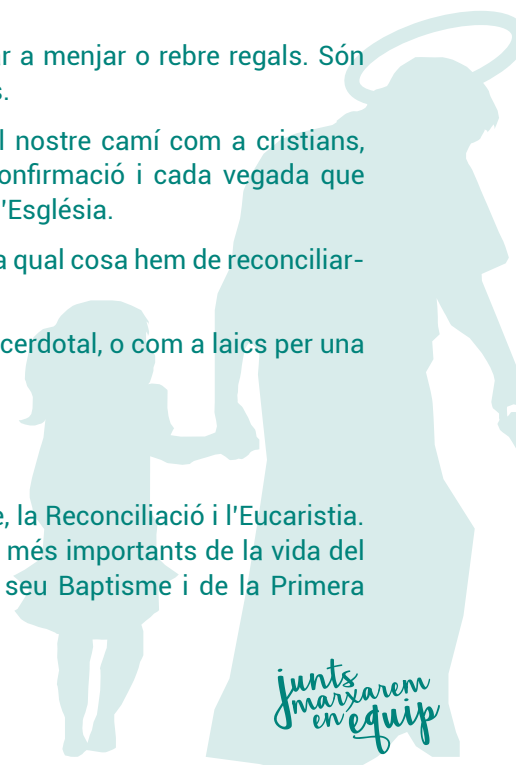
Quan els nostres pares ens porten a batejar, comencen per nosaltres el nostre camí com a cristians, la qual refermem nosaltres mateixos, ja més majors, per mitjà de la Confirmació i cada vegada que participem de l'Eucaristia, recordem la nostra comunió amb Jesús i amb l'Església.

Però, per a celebrar-ho com cal, no podem estar en deute amb ningú, per la qual cosa hem de reconciliar-nos amb Crist i amb els nostres amics a través de la penitència.

Després, d'adults, és quan ens decidim si servir als altres des de l'orde sacerdotal, o com a laics per una vida al Matrimoni."

COMPROMÍS

Els xiquets d'Identitat ja han realitzat tres dels 7 sagraments: el Baptisme, la Reconciliació i l'Eucaristia. Per això, per a refermar i compartir en l'Equip Juniors uns dels moments més importants de la vida del cristià, se'ls proposa comprometre's a portar algunes fotos del dia del seu Baptisme i de la Primera Comunió.

A més, durant la setmana han de preparar una carta junt amb els seus padrins explicant que va significar per a ells el dia del Baptisme del xiquet, i d'ell mateix sobre el dia de la Primera Comunió.

En la pròxima sessió, els xiquets han de portar les fotos i la carta dels seus padrins i d'ells mateixos.

CELEBRACIÓ

En l'Eucaristia, renovarem les promeses baptismals per a recordar el que un dia van fer els nostres pares i padrins per nosaltres.

OBSERVACIONS I RECURSOS PAR A L' EDUCADOR

Tant les reflexions com les cites es poden modificar. Es poden incloure més estacions o menys, segons el nombre de xiquets.

Parlar amb el sacerdot per a proposar-li que en l'Eucaristia renovem les promeses baptismals.

AVALUACIÓ DE L' ACTIVITAT

- Han participat els xiquets de l'activitat?
- Han aconseguit entrar en l'ambient del "desert"?
- Han participat de la reflexió?
- En cas de repetir l'activitat, modificaries alguna cosa?

ANNEXOS

ANNEX I.

Hola! Sóc Lluc i al llarg d'aquesta vesprada descobrireu una part de la història de la meua vida, sobretot, com vaig conèixer un gran amic que ha estat amb mi des que jo només era un xiquet amb bolquers i com, a poc a poc, conforme jo creixia també ho fea la nostra amistat.

Però be, vosaltres sabeu qui és, s'anomena Jesús, i també vol ser el vostre amic. Segur que si el coneixeu de veritat i seguïu junt a Ell sereu tan feliços com jo.

Si llegiu la meua història amb Ell, a través dels Sagraments, descobrireu que s'assembla molt a la vostra, llevat que jo tinc alguns anys més que vosaltres i vos porte uns quants sagraments de ventaja...

Aprofita este temps que tindràs amb Ell i amb tu mateix per a conèixer-lo un poc més i enfortir la vostra amistat.

ANNEX II

1 Pe. 3, 21

BAPTISME

Els meus pares i familiars sempre m'han comptat que jo era un xiquet preciós, i que em van posar molt guapo per portarme a batejar, perquè seria el dia més important de la meua vida cristiana, el dia en què per mitjà del BAPTISME entraria a formar part de la comunitat catòlica, perquè és el primer dels sagraments i sense ell no podem rebre cap dels altres.

Diuen que quan el sacerdot va vessar l'aigua sobre el meu cap, en compte de plorar em vaig posar a riure, seria que podia descobrir que per eixe gest rebia a Déu com mon pare i a l'Esperit Sant com a un DO?

Per cert, Saps que signifiquen cada un dels signes/gestos que hi ha en el Baptisme?

El VESTIT BLANC és la neteja que ha de tindre l'ànima del bebé.

L'AIGUA significa que es llava la taca del pecat original d'Adam i Eva.

La VELA és la llum que ens diu quin és el camí en la vida per a arribar a Déu.

L'OLI que unta el sacerdot en el pit i la cara significa que es posa al xiquet un escut espiritual que el protegirà del mal.

GEST: Llava't les mans

Hech. 8, 14 - 17

CONFIRMACIÓ

Hola de nou!

Ja sóc major, i després de tot el que he viscut junt amb Jesús ha arribat el moment de refermar la nostra amistat i enriquir-la amb la força especial de l'Esperit Sant. Per això he decidit CONFIRMAR-ME, i assumir que, d'aquesta manera, em comprometo a difondre i defensar la fe, seguint el seu Estil de vida.

GEST: Toca el cotó impregnat en oli

Lc. 22, 19 - 20

EUCARISTIA

Ja no sóc tan xiquet, i comence a pensar per mi mateix, per això, junt amb alguns amics i amigues rebrem per primera vegada a Jesús.

Sé que Ell vol ser el meu amic i jo vull conèixer-lo millor, així que després de confessar els meus pecats estic net i decidit a rebre'l, a entrar en COMUNIÓ amb Ell. Perquè sé que en el moment de la consagració, quan el sacerdot pronuncia les mateixes paraules que Ell va dir junt amb els seus apòstols l'última vegada que va sopar amb ells, el pa es converteix en el seu cos i el vi en la seua sang, també sé que durant l'EUCARISTIA Jesús està ací, vessant el seu amor sobre mi i esperant que jo li seguisca.

GEST: Ací tens un tros de pa, agafa un tros i menjate'l.

Jn. 20, 21 - 23

PENITÈNCIA

Et conte un secret? Vine, acostat...

Este és el sagrament que més em costa celebrar. A tu també? I és que això de comptar-li al sacerdot les intimitats... Però saps què? Que quan estas confessant els teus pecats no és amb ell amb qui parles, sinó amb el mateix Jesús, que és qui ens escolta i ens perdona per mitjà del sacerdot.

Jesús ho sap tot de tu, per això, és bo que, abans de confessar-te faces un bon examen de consciència, és a dir, saber reconèixer que coses són les que no has fet bé o en les que no has actuat de la manera més correcta.

I per descomptat, una vegada hages vençut eixa por o vergonya i t'hages confessat, cal complir la PENITÈNCIA, que no és més que una oració o un acte adequat que ens aconsella el sacerdot després d'escoltar els nostres pecats.

GEST: *Escriu en un paper quelcom del que et penedisques, quelcom roïn que hages fet, si estàs enfadado/a amb algú, ...*

Sant. 5, 14 - 15

UNCIÓ DELS MALALTS

Sabies que antigament l'oli era empleat com a medicina per a alleujar els dolors de la persona que havia sigut ferida o colpejada? També els atletes i lluitadors ungien el seu cos amb oli per a enfortir-lo i fer-ho més esvarós quan s'enfrontaven amb l'adversari.

Per això, en la UNCIÓ DELS MALALTS, l'oli consagrat significa la gràcia de curació que ens dóna Jesús i al mateix temps ens dóna vigor i fortalesa per a véncer els nostres enemics espirituals, sobretot si estem a punt de presentar-nos davant de Déu Pare. Este Sagrament se sol administrar junt amb el de la Penitència i l'Eucaristia.

GEST: *unta amb el cotó impregnat en oli el teu front i les teues mans*

Lc. 10, 16

ORDRE SACERDOTAL

Este sagrament és pel qual Déu crida a alguns cristians per a ser els seus representants en la terra. El sacerdot rep una gràcia especial de Jesús per la qual, dóna culte a Déu per nosaltres i ens concedix dons i gràcies procedents de Déu.

GEST: *Amb una cinta fan un llaç sobre un dels braços d'una creu*

Ef. 5, 21 - 33

EL MATRIMONI

Va aparéixer Esther en la meua vida i em vaig donar compte que podia servir als altres des del MATRIMONI, compartint tot amb ella, i més tard amb els nostres fills.

A hores d'ara continue col·laborant en la meua parròquia amb les catequesis per a xiquets, ensenyant-los i transmetent-los tot allò a què vaig aprendre i vaig descobrir quan era més xicotet.

M'agrada la meua vida, m'agrada parlar del meu amic Jesús i m'agrada que altres ho coneguen, Ell és algú molt especial, és el meu millor amic.

GEST: *agafa un dels cors de paper i entregarse'l a un amic o eixa persona que siga especial per a tu.*